СА СВЯТАМ ПЕРАМОГІ, ТАВАРЫШЫ!

ПРАЛЕТАРЫІ УСІХ КРАІН, ЯДНАЙЦЕСЯ!

Гомельскі УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, КАМІТЭТА ЛКСМБ, ПРАФКОМА І МЯСЦКОМА ГОМЕЛЬСКАГА ДЗЯРЖАЎНАГА УНІВЕРСІТЭТА

№ 17 (189) | Чацвер, 9 мая 1974 года. | Газета заснавана ў верасні 1969 года. Выходзіць раз у тыдзень | Цана 2 кап.

М. Кантарыя і М. Ягораў, якія ўзнялі Савецкі сцяг над рэйхстагам.
(Фотахроніка ТАСС).

МІНУЛА 29 гадоў з таго часу, калі Савецкая Армія завяршыла разгром нямецка-фашысцкіх захопнікаў. 1418 дзён і начэй працягвалася самая грандыёзная ў гісторыі бітва. Вераломна напаўшы на нашу Радзіму, фашысцкая Германія абрушыла на яе ўдар велізарнай сілы. У першыя дні вайны гітлераўскае камандаванне ўвяло ў дзеянне 191 дывізію, 3712 танкаў, 47260 гармат і мінамётаў. Сухапутныя часці падтрымліваліся прыкладна пяццю тысячамі самалётаў і ваенна-марскім флотам. На савецкую зямлю ўступіла больш 5,5 мільёна добра абучаных фашыстаў. Мэта акупантаў была вельмі жудаснай. Яшчэ перад самай вайной на адной з нарад вышэйшых афіцэраў сваёй арміі Гітлер заявіў: «Размова ідзе аб барацьбе на знішчэнне... Вайна будзе рэзка адрозніваецца ад вайны на Захадзе. На ўсходзе жорсткасць з'яўляецца дабрабытам для будучага...».

Гітлераўцы ставілі перад сабой задачу не толькі запаланіць нашу краіну, але і знішчыць савецкіх людзей, назаўсёды пакончыць з сацыялістычнай дзяржавай працоўных.

ВЯЛІКАЯ ПЕРАМОГА

Узброеныя сілы Краіны Саветаў у пачатку вайны знаходзіліся ў вельмі нявыгадным становішчы. Савецкая Армія была не адмабілізавана, яе асноўныя часці размяшчаліся пераважна ў цэнтральных раёнах краіны. Да таго ж як раз праходзіла пераўзбраенне арміі навейшымі танкамі, самалётамі, артылерыяй і іншымі відамі зброі, якіх прамысловасць выпускала яшчэ недастаткова.

Усю цяжкасць першага ўдару ўзялі на сябе пагранічнікі, а таксама воінскія часці, размешчаныя ў пагранічных ваенных акругах.

Дзяржаўны камітэт абароны, які сканцэнтраваў у сваіх руках усю паўнату дзяржаўнай і ваеннай улады.

Вельмі важна ў той час было супыніць наступленне ворага, выйграць час для падцягнення і стварэння новых рэзерваў, а таксама перабудовы народнай гаспадаркі на ваенны лад. Трэба было забяспечыць фронт дастатковай колькасцю новай баявой тэхнікі і боепрыпасаў.

Пад кіраўніцтвам Камуністычнай партыі і Савецкага ўрада наш народ паспяхова вырашыў усе вельмі складаныя задачы.

Нямецка-фашысцкім войскам, выкарыстаўшым першапачатковую перавагу, удалося заняць значную частку нашай тэрыторыі з буйнымі прамысловымі цэнтрамі, захапіць вялікую колькасць зброі і боепрыпасаў. Над савецкай краінай навісла грозная небяспека: вырашалася пытанне жыцця і смерці, існавання Савецкага Саюза, свабоды яго людзей. Для адпору ворагам трэба было сабраць усе сілы, усю волю народа, пайсці на самыя суровыя выпрабаванні.

Натхняльнікам і арганізатарам савецкіх людзей у барацьбе супраць нямецка-фашысцкіх захопнікаў стала Камуністычная партыя СССР. Для хутчэйшай мабілізацыі ўсіх сіл і сродкаў на абарону краіны 30 ліпеня 1941 года быў створаны

Савецкі ўрад з'явіўся ініцыятарам стварэння антыгітлераўскай кааліцыі, у састаў якой у 1941 годзе ўвайшлі СССР, Англія і ЗША, а да канца 1943 года ў барацьбе супраць гітлераўскага блока было ўжо аб'яднана 59 дзяржаў. Антыгітлераўская кааліцыя адыграла вялікую ролю ў перамозе над фашысцкай Германіяй і яе саюзнікамі. Гэта роля была б яшчэ больш значнай, калі б урады ЗША і Англіі поўнасцю выканалі свае саюзніцкія абавязацельствы ў барацьбе з фашызмам.

З першых дзён вайны ўвесь яе цяжар лёг на плечы савецкага народа, нашай арміі, якая аказвала ворагу ўпартае супраціўленне. Ужо к канцу верасня 1941 года фашысты былі спынены на шэрагу ўчасткаў фронту і панеслі вялікія страты. Баявы дух нашых воінаў быў высокім. Іх стойкасць і бяспрыкладная мужнасць не дазволілі ворагу завалодаць сэрцам нашай Радзімы — Масквой. На подступах да яе адборныя фашысцкія дывізіі былі ўшчэнт разгромлены. Гэта першае буйное паражэнне гітлераўцаў з'явілася паваротнай вяхой у ходзе Вялікай Айчыннай вайны.

У канцы чэрвеня 1942 года фашысцкая армія пачала другое агульнае наступленне ў напрамку на Сталінград. І тут нашы доблесныя воіны не толькі выстаялі, але і закончылі бітву поўным разгромам нямецкай групоўкі войск. Вялікая перамога Чырвонай Арміі пад Сталінградам паклала пачатак карэннаму пералому ў ходзе Вялікай Айчыннай і сусветнай вайны.

(Заканчэнне на 2-й стар.).

НА ВУЧОНЫМ САВЕЦЕ

На майскім пасяджэнні Вучонага савета ўніверсітэта абмеркаваны пытанні пастаноўкі вучэбна-выхаваўчай работы сярод студэнтаў пачатковых курсаў фізічнага факультэта і спецыялізацыі на гісторыка-філалагічным і біёлага-глебавым факультэтах. Заслуханы і абмеркаваны даклады в. а. дэкана У. М. Старыкава, дэканаў Т. І. Язэпавай і С. Ф. Алешкі.

Вучоны савет прыняў пастановы, якія накіраваны на паляпшэнне вучэбна-выхаваўчай работы сярод студэнтаў пачатковых курсаў фізічнага факультэта і паглыбленне спецыялізацыі на біёлага-глебавым і асабліва на гісторыка-філалагічным факультэтах.

У МЯСЦКОМЕ

Адбылося чарговае пашыранае пасяджэнне мясцовага камітэта. У яго рабоце прынялі ўдзел старшыні прафбюро факультэтаў і падраздзяленняў, намеснікі дэканаў па фізічнаму выхаванню, прафгрупоргі.

Заслухана і абмеркавана выступленне старшыні камісіі па ахове працы і тэхнікі бяспекі дацэнта Ю. Ф. Хадакоўскага аб выкананні працоўнага пагаднення за першы квартал 1974 года.

Член мясцкома У. І. Джоеў выступіў з паведамленнем аб ходзе здачы супрацоўнікамі ўніверсітэта норм ГПА.

На пасяджэнні мясцкома абмеркаваны таксама пытанні аб арганізацыі культурнага адпачынку членаў прафсаюза, іх удзелу ў спартыўна-масавай рабоце і іншыя, па якіх прыняты адпаведныя рашэнні.

ДАГАВОР ПАДПІСАН

На працягу апошніх год падтрымліваецца цесная сувязь паміж студэнтамі сельскагаспадарчай школы горада Чэске-Будзеёвіцэ братняй Чэхаславакіі і нашага ўніверсітэта. Дружбу моладзі ўмацоўвае традыцыйны абмен студэнцкімі будаўнічымі атрадамі. Сёлета таксама нашы рабяты ў перыяд трэцяга семестра выедуць на працу ў Чэхаславацкую рэспубліку, а пасланцы гэтай краіны прыедуць на будоўлі Гомельшчыны.

Напярэдадні Першамайскага свята для заключэння працоўнага дагавору ў Гомель прыязджаў старшыня Славацкага Саюза Моладзі сельскагаспадарчай школы Юры Тэзар. На палескай зямлі яго сустрэлі як самага жаданага госця.

У абкоме камсамола з удзелам чэхаславацкага сябра былі абмеркаваны ўсе пытанні аб узаемным абмене будаўнічымі атрадамі. Заключаны дагавор быў падпісаны Юры Тэзарам і сакратаром камітэта камсамола нашага ўніверсітэта Тамарай Ільянковай на вечары, прысвечаным Першамайскаму святу. Подпісы важакоў моладзі дзвюх вышэйшых навучальных устаноў гарадоў-пабрацімаў былі замацаваны дружнымі апладысментамі ўдзельнікаў урачыстасці.

На святочным вечары выступіў Юры Тэзар. Усхваляваны, ён гаварыў на рускай мове словы вялікай удзячнасці гамяльчанам за цёплы прыём. Юры падкрэсліў, што ён быў вельмі шчаслівы ад таго, што прыехаў у нашу краіну як раз у той дзень, калі закончыў сваю работу XVII з'езд ВЛКСМ, і яму пашанцавала разам ехаць і пагутарыць з дэлегатамі гэтага буйнейшага форуму савецкай моладзі.

У час знаходжання на Гомельшчыне Юры Тэзар разам з камсамольскімі работнікамі наведаў адну з перадавых гаспадарак вобласці, удзельнічаў у Першамайскай дэманстрацыі працоўных, паглядзеў цыркавую праграму, азнаёміўся з усімі славутасцямі горада на Сожы.

Наш чэхаславацкі сябра быў моцна крануты цёплым прыёмам і памятнымі сустрэчамі на Гомельшчыне. Перад ад'ездам на радзіму ён выказаў цвёрдую ўпэўненасць у тое, што дружба паміж моладдзю пароднёных гарадоў будзе развівацца і ўмацоўвацца.

Л. ДЗЕМЯНЦЕЙ,
студэнтка V-га курса гісторыка-філалагічнага факультэта.

На здымку: сустрэча у абкоме камсамола. У цэнтры — **Юры Тэзар.**

Фота А. Рудчанкі.

КАНФЕРЭНЦЫЯ ЛАЎРЭАТАЎ

Чатыры дні ў Магілёўскім машынабудаўнічым інстытуце праходзіла V-я рэспубліканская канферэнцыя лаўрэатаў агляду-конкурсу студэнцкіх навуковых прац вышэйшых навучальных устаноў Беларусі.

Вялікую цікавасць у прысутных выклікаў даклад студэнта эканамічнага факультэта нашага ўніверсітэта Валерыя Трухава «Да пытання выбару паказчыка ліцейнай вытворчасці» (навуковы кіраўнік — дацэнт, кандыдат эканамічных навук І .П. Трацэўскі). Гэта даследаванне за глыбокі навуковы змест адзначана дыпломам прэзідыума Беларускага рэспубліканскага савета навукова-тэхнічных таварыстваў.

На канферэнцыі з дакладамі выступілі таксама Мікалай Рухля з факультэта фізвыхавання, Люба Каваленка і Аляксей Кузаўкоў з фізічнага факультэта, аўтар гэтых радкоў. Тэзісы нашых дакладаў будуць апублікаваны ў зборніку канферэнцыі.

У. ЕЎТУХОЎ,
студэнт гісторыка-філалагічнага факультэта.

ВЯЛІКАЯ ПЕРАМОГА

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.).

Але гітлераўская армія была яшчэ моцнай. Яна магла яшчэ весці буйныя ваенныя аперацыі на нашым фронце. Так, летам 1943 года, сканцэнтраваўшы пад Курскам 900 тысяч салдат і афіцэраў, 10 тысяч гармат, 2700 танкаў і самаходных гармат, вялікую колькасць самалётаў, гітлераўскае камандаванне пайшло на трэцяе агульнае наступленне. Разлік рабіўся на тое, што такой велізарнай сілай удасца акружыць і знішчыць групоўку нашых войск на Курскай дузе.

Савецкія военачальнікі разгадалі задуму праціўніка, паспяхова ажыццявілі контрнаступленне нашых часцей і нанеслі ворагу яшчэ адно сакрушальнае паражэнне. Пасля Курскай бітвы гітлераўцы канчаткова страцілі здольнасць весці баявыя наступленні. Гэта быў карэнны пералом у ходзе Вялікай Айчыннай вайны.

Наступіў 1944 год — год рашаючых бітваў. Каб канчаткова зламаць сілу фашысцкай арміі, наша камандаванне ажыццявіла шэраг паслядоўных магутных удараў па ўсяму фронту ад Баранцавага да Чорнага мораў. Нечаканасць наступальных аперацый і змяненне іх напрамкаў, перамоганосны парыў савецкіх войск зусім разладзілі абарону нямецкіх акупантаў.

Вялікае наступленне 1944 года завяршылася выгнаннем фашыстаў за межы Савецкага Саюза. Паспяховае наступленне Савецкай Арміі, разграміўшай асноўныя сілы ворага, дало магчымасць у канцы сакавіка 1945 года перайсці Рэйн англа-амерыканскім войскам. Да гэтага часу нямецкае камандаванне амаль поўнасцю спыніла супраціўленне на Захадзе і свае сілы адсюль перакінула на Усходні фронт, які праходзіў ад узбярэжжа Балтыйскага мора, паўночней Шчэціна, праз Одэр і Нейсэ, праз Судзеты і перадгор'е Карпат. Фашысты ўсімі сіламі імкнуліся перашкодзіць наступленню савецкіх войск.

16 красавіка Савецкае Вярхоўнае камандаванне намячае Берлінскую наступальную аперацыю. Яе пачалі войскі 1-га Беларускага і 1-га Украінскага франтоў. 20 красавіка пачаў наступленне і 2-гі Беларускі фронт. Нягледзячы на адчайнае супраціўленне гітлераўцаў, нашы доблесныя воіны ўжо 26 красавіка пачалі штурмаваць фашысцкую сталіцу. А праз чатыры дні над палаючым рэйхстагам запалымнеў Сцяг Перамогі Савецкага Саюза. Другога мая начальнік нямецка-фашысцкага штаба абароны Берліна заявіў аб капітуляцыі фашысцкай арміі ў сталіцы гітлераўскай Германіі. А 8 мая быў падпісан акт аб безагаворачнай капітуляцыі.

Вялікая Айчынная вайна была вельмі суровым і цяжкім, але гераічным перыядам у гісторыі нашай дзяржавы. Савецкі народ-герой, яго доблесная армія атрымалі сусветна-гістарычную перамогу.

Свой дастойны ўклад у гэту перамогу ўнеслі і воіны-ветэраны, якія цяпер працуюць у нашым універсітэце. З павагай мы называем сёння імёны былых франтавікоў і ўдзельнікаў партызанскага руху Р. С. Мільчанкі, У. С. Сідарава, П. У. Жукава, Л. П. Чуфырына, Д. А. Лявончанкі, М. М. Маёрава, У. В. Анічэнкі, Г. С. Еўдакіменкі, І. А. Ільіных, П. А. Савінскага, М. І. Вайткевіча, В. П. Башкінцавай, М. І. Рудых і многіх іншых, хто, не шкадуючы жыцця, абараняў ад ворага сваю Радзіму, вызваляў ад фашысцкага ярма народы дружалюбных нам цяпер краін.

У барацьбе з каварным ворагам загінула 20 мільёнаў савецкіх людзей. Гэта вельмі вялікая і цяжкая страта. Наша Радзіма смуткуе аб загінуўшых і свята ўшаноўвае аб іх памяць.

«Вечны агонь славы гарыць над магіламі салдат, якія загінулі на франтах барацьбы з гітлерызмам. Вечны агонь нянавісці да мілітарызму і агрэсіі, да ўсіх форм прыгнёту і варварства гарыць у сэрцах сумленных людзей», гаворыцца ў Звароце ЦК КПСС і Савецкага ўрада ад 10 мая 1965 г. «Да ўрадаў, парламентаў і народаў усіх краін».

В. ПАЛТАРАЦКІ,
падпалкоўнік-інжынер у адстаўцы, удзельнік Вялікай Айчыннай вайны, выкладчык кафедры грамадзянскай абароны ўніверсітэта.

СТАРОНКІ СЛАЎНАГА ЖЫЦЦЯ

НАШЫ ЮБІЛЯРЫ

4 мая 1974 года ў жыцці дацэнта кафедры гісторыі КПСС і навуковага камунізму Яўгена Антонавіча Семянчука была знамянальная падзея — яму споўнілася 50 гадоў з дня нараджэння, трыццаць з якіх аддадзены працоўнай дзейнасці і грамадска-палітычнай рабоце. Юбіляра горача віталі на Вучоным савеце. Яму было сказана шмат цёплых і шчырых слоў, ад факультэтаў і грамадскіх кафедр Яўгену Антонавічу ўручаны прывітальныя адрасы, памятныя падарункі, кветкі...

Другі сакратар гаркома КПБ Б. М. Тамашоў ва ўрачыстай абстаноўцы ўручыў Я. А. Семянчуку Ганаровую грамату абкома КПБ і аблвыканкома, якой ён узнагароджан у сувязі з 50-годдзем з дня нараджэння і за плённую навуковую і грамадска-палітычную дзейнасць, а таксама прывітальныя адрасы гаркома КПБ і Цэнтральнага райкома партыі.

Сёння мне хочацца больш падрабязна расказаць пра гэтага выдатнага чалавека, камуніста, з якім на працягу многіх гадоў давялося сумесна працаваць.

Яўген Антонавіч нарадзіўся, вырас і вучыўся ў вёсцы Паршчаха ў лясным Глускім раёне. Яго бацька — Антон Вікенцьевіч — быў мужным патрыётам Савецкай улады.

Ужо ў першыя дні Вялікай Айчыннай вайны сям'я Семянчука аказвала дапамогу параненым савецкім воінам, дапамагала воінскім часцям Чырвонай Арміі выходзіць з варожага акружэння. За ўдзел у пераправе праз рэчку Пціч камандзір дывізіі падзякаваў Антона Вікенцьевіча і ўзнагародзіў яго асабістай зброяй, даў каня.

Высокія патрыятычныя пачуцці і нянавісць да ворага прывялі ў партызанскі атрад імя Варашылава ўсю сям'ю Семянчука. Бацька і маці выконвалі заданні камандавання атрада па арганізацыі агентурнай разведкі, Яўген і яго сястра Антаніна былі байцамі і сувязнымі па разведцы, брат Мікалай — адважным кулямётчыкам і камандзірам падрыўной групы.

Яўген Антонавіч разам з усімі партызанамі прымаў удзел у баях і паходах атрада. У сутычцы з гітлераўцамі на торфазаводзе «Татарка» ён атрымаў цяжкае раненне. Камандаванне атрада пераканала яго ў бязвыхаднасці становішча. Каб выратаваць жыццё, трэба было ехаць у бабруйскую бальніцу.

Не прайшло і тыдня, як фашысты даведаліся аб лячэнні партызана. Прамых абвінавачванняў супраць яго ворог не меў, тым не менш над народным мсціўцам навісла смяротная пагроза. Яўген Антонавіч вытрымаў цяжкі паядынак на допыце і ноччу тайна перабраўся з бальніцы на нелегальную кватэру. Адтуль зноў вярнуўся ў партызанскі атрад.

Сябры па зброі хваляваліся за камсамольца. Пры з'яўленні яго ў атрадзе моцна абдымалі са словамі: «Жэнька, ты жывы! Чулі, як шпікі шнырылі па твайму партызанскаму следу. Мы баяліся, што табе не ўдасца выбрацца з бальніцы».

Гэтая радасць сустрэчы хутка была азмрочана страшнай весткай аб трагічным лёсе жыхароў вёскі Паршчаха. Карнікі ў люты студзеньскі мароз выгналі з хат паўраспранутых састарэлых людзей, жанчын, дзяцей на калгасны двор і запатрабавалі паказаць, дзе знаходзяцца партызаны. Назіраючы з укрыцця, бацька Антон Вікенцьевіч Семянчук не вытрымаў і вырашыў сваім самаахвяраваннем выратаваць жыццё нявінных аднавяскоўцаў. Ён прыйшоў на калгасны двор і кінуў фашыстам выклік: «Я сам прыйшоў. Я ненавіджу вас, людаеды! Разам са сваімі сынамі я змагаюся супраць вас з першых дзён вайны. Больш ніхто з гэтай вёскі не ваяваў супраць вас. Не было каму. Дзеці, жанчыны, састарэлыя і хворыя мужчыны, якіх вы схапілі, ні ў чым не павінны... Бярыце мяне, я ваш праціўнік, а вы мае заклятыя ворагі. Я перад вамі». (В. К. Якавенка «На акупіраванай зямлі», стар. 135).

Выратаваць нявінных людзей такім чынам не ўдалося. Фашысты загналі ў цялятнік 72 чалавекі, аблілі будынак бензінам і запалілі. Антона Вікенцьевіча і яго жонку кінулі ў агонь жывымі.

Гібель жыхароў Паршчахі ўскалыхнула ўсіх партызан атрада. Моцна абняўшыся і сціснуўшы зубы, маўкліва стаялі ля сасны Мікалай, Яўген і Тоня Семянчукі. Да іх падышоў камісар атрада і па-бацькоўску прытуліў да сябе: «Мацуйцеся, не падайце духам, рабяты! Цяпер бацькам вашым будзе ўвесь партызанскі атрад, маці — вялікая непераможная Радзіма. Мы адпомсцім фашыстам!»

Пасля вызвалення Беларусі ад акупантаў Я. А. Семянчук паступіў на гістарычнае аддзяленне БДУ. Тут ён актыўна ўдзельнічаў у шматграннай грамадскай рабоце. У 1944 годзе Яўгена Антонавіча прынялі кандыдатам, а праз год — членам Камуністычнай партыі.

Пасля вучобы Яўген Антонавіч працаваў інструктарам палітаддзела Беларускай чыгункі і адначасова імкнуўся павышаць педагагічную кваліфікацыю. У 1952 годзе ён закончыў гадавыя ленінградскія курсы па выкладанню гісторыі КПСС і быў назначаны старшым выкладчыкам у Гомельскі пэдінстытут. У жніўні 1956 года Гомельскі абком КПБ накіроўвае Яўгена Антонавіча ў аспірантуру Акадэміі грамадскіх навук пры ЦК КПСС.

Вярнуўшыся ў 1960 годзе ў Гомель, Яўген Антонавіч працаваў спачатку старшым выкладчыкам і дэканам філфака, а затым быў абран па конкурсу на пасаду загадчыка кафедры гісторыі КПСС і навуковага камунізму, якую ўзначальваў дзесяць гадоў.

Педагагічную дзейнасць Яўген Антонавіч спалучае з навуковай працай. Ім апублікавана звыш 30 работ па гісторыі КПСС.

Высокая тэарэтычная падрыхтоўка, педагагічнае майстэрства і актыўная прапагандысцкая праца неаднаразова адзначаліся падзякамі рэктарата педінстытута і ўніверсітэта, граматамі парткома і абкома партыі. Яўген Антонавіч узнагароджаны дзвюма Ганаровымі граматамі Вярхоўнага Савета БССР, нагрудным знакам «Выдатнік народнай асветы». Ён выбіраўся членам і сакратаром партбюро педінстытута, членам райкома КПБ, дэпутатам райсавета, а цяпер з'яўляецца намеснікам сакратара парткома ўніверсітэта.

За сціпласць, працалюбства, прынцыповасць, самакрытычнасць і за чулыя адносіны да студэнтаў і прафесарска-выкладчыцкага калектыву Яўген Антонавіч заваяваў усеагульную павагу і аўтарытэт.

За праяўленую мужнасць у барацьбе супраць нямецка-фашысцкіх захопнікаў Я. А. Семянчук узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі і сямю медалямі.

І. ІЛЬІНЫХ, дацэнт.

ПРА ГЕРАІЧНЫЯ ПОДЗВІГІ

Напярэдадні XVII з'езда ВЛКСМ і Дня перамогі лектарская група гісторыка-філалагічнага факультэта атрымала першае вялікае «баявое хрышчэнне». Адзінаццаць маладых лектараў выехалі ў Мазыр, Рэчыцу, Петрыкаў, Калінкавічы, Рагачоў, Светлагорск і іншыя населеныя пункты Гомельшчыны. За час паездкі будучыя гісторыкі і філолагі прачыталі больш за 90 лекцый на тэму: «30 год з дня вызвалення Беларусі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў» і «Камсамол Гомельшчыны ў гады Вялікай Айчыннай вайны».

Тэматычныя лекцыі, прымеркаваныя двум вялікім падзеям, былі з цікавасцю праслуханы рабочымі прадпрыемстваў і калгаснікамі. Яны даведаліся, які ўклад ў перамогу ў Вялікай Айчыннай вайне ўнёс наш народ і камсамол Гомельшчыны, змагаючыся на франтах і ўдзельнічаючы ў партызанскім і падпольным руху. Лектары расказвалі аб слаўных героях-камсамольцах, імёнамі якіх названы многія вуліцы Гомеля і іншых гарадоў.

За чатыры дні трэцякурснікі Н. Хаміна, Т. Шабан, Л. Казімірскі прачыталі па 12—13 лекцый. Добра таксама вызначыліся маладыя лектары В. Старакожава, Г. Жураў, І. Валкавіцкі, З. Зайцава і іншыя. У іх адрас пасыпалі шчырыя словы падзяк за цікавыя лекцыі.

В. БАБРАЎНІЧЫ,
А. ЛОЗКА,
студэнты гісторыка-філалагічнага факультэта.

Віктар ЯРАЦ

МАНАЛОГ ВЕТЭРАНА АЙЧЫННАЙ

Спатыкаўся над кручай бяздоннай,
варання задаволіўшы зрок.
Быў мой лёс,
нібы той паплавок —
то ўсплыве над вадой,
то патоне...
Вочы ўздымеш — у дыме сонца,
у руках — разамлелы жвір,
толькі думкі — малатабойцы
выбіваюць адно:
— Жыві!
Ног не звесці — нямыя ногі,
хоць зямлю ад бяссілля грызі.
Нехта чорта кляне і бога,
не дайшоўшы да перамогі
па апошняй ваеннай гразі.
І не знаеш — ці многа, ці мала,
і гадаеш — а можа век
будзеш мокнуць, не ўзняўшы павек,
не пачуўшы свайго запявалы.
Можа так і не ўстаў бы, хлопцы,
на чужой скачанеўшы траве,
толькі чую: жаўрук дзесь пяе
звонка так, што, здаецца, лопне.
Сам не ведаю, як я выпаўз
з той варонкі, напаўжывы...
Толькі думаю:
з пекла вынес
жаўранак веснавы.

Гэты здымак быў зроблены ў гомельскай СШ № 33, дзе праходзілі практыку студэнты гістарычнага аддзялення гісторыка-філалагічнага факультэта нашага ўніверсітэта. У школе яны з цікавасцю азнаёміліся з экспазіцыяй музея баявой славы, які стаў месцам ваенна-патрыятычнага выхавання моладзі.

Злева направа: дырэктар школы Васіль Міхайлавіч. Бобрык знаёміць з матэрыяламі музея групавога кіраўніка практыкі, старшага выкладчыка А. В. Саннікаву, студэнтаў М. Халюшкова, У. Аляксахіна і Т. Шуставу.

Фота А. Касалапава.

СТАРОНКА ДЛЯ АБІТУРЫЕНТАЎ

НА ВУЧОБУ ЗАПРАШАЕ МЕХАНІКА-МАТЭМАТЫЧНЫ ФАКУЛЬТЭТ

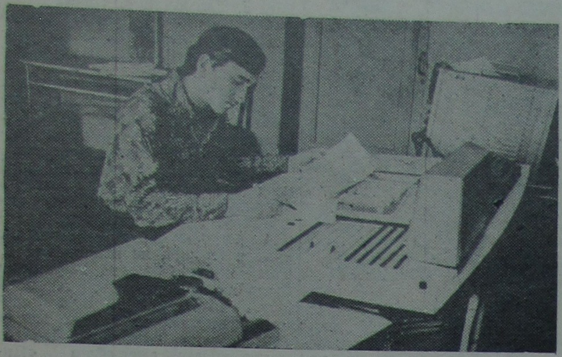

Студэнт трэцяга курса Віктар Асіпенка лічыцца адным з лепшых студэнтаў факультэта. У яго заліковай кніжцы толькі добрыя і выдатныя адзнакі.

Фотакарэспандэнт нашай газеты зафатаграфаваў Віктара ў машыннай зале вылічальнага цэнтра, дзе створаны добрыя ўмовы для навукова-даследчай работы.

ДАСТУПНА ДЛЯ ЗДОЛЬНЫХ

НАШ факультэт лічыцца адным з самых цяжкіх ва ўніверсітэце. Гэта тлумачыцца тым, што студэнты маюць справу ў пераважнай большасці з дакладнымі навукамі. Каб глыбока і трывала авалодаць імі, акрамя жадання, у нейкай меры яшчэ трэба быць здольным.

Выкладанне спецыяльных дысцыплін на факультэце ажыццяўляюць пяць кафедр: алгебры і геаметрыі, матэматычнага аналізу, дыферэнцыяльных ураўненняў, вылічальных машын і праграмавання, механікі. Гэтыя кафедры непасрэдна рыхтуюць студэнтаў да авалодвання будучай прафесіяй, вядуць іх спецыялізацыю.

На факультэце працуюць вопытныя выкладчыкі, сярод якіх адзін доктар і 14 кандыдатаў навук, дацэнтаў.

Пачынаючы з першага курса, нашы студэнты ўцягваюцца ў навукова-даследчую работу. Яны пішуць рэфераты, удзельнічаюць у навуковых гуртках кафедр. На старшых курсах авалодванне навукай забяспечваецца праз сістэму спецкурсаў і спецсемінараў па выбранай спецыялізацыі. Вялікае значэнне ў падрыхтоўцы будучых спецыялістаў мае вытворчая практыка. Студэнты праходзяць яе на пятым курсе ў навукова - даследчых інстытутах, сярэдніх школах і на вылічальных цэнтрах заводаў.

Вучэбным планам факультэта прадугледжана таксама глыбокае вывучэнне грамадскіх дысцыплін.

Кожны студэнт можа выбраць для сябе адну з чатырох спецыялізацый: па алгебры, па дыферэнцыяльных ураўненнях, па прыкладной матэматыцы, па тэорыі функцый і функцыйнаму аналізу.

У нашым распараджэнні вылічальны цэнтр з ЭВМ «Мінск-32», «Мір», «Прамень» і лабараторыя клавішных вылічальных машын.

Выпускнікі нашага факультэта накіроўваюцца на працу ў якасці выкладчыкаў матэматыкі ў вышэйшыя навучальныя ўстановы, тэхнікумы, школы. Іх ахвотна бяруць таксама інжынерамі-праграмістамі вылічальных інстытутаў Акадэміі навук БССР, галіновых навукова-даследчых інстытутаў, прамысловых прадпрыемстваў.

У перспектыве на нашым факультэце мяркуецца адкрыць новую спецыяльнасць — «механіка».

Калектыў выкладчыкаў мехмата прыкладае ўсе свае намаганні для падрыхтоўкі высокакваліфікаваных сучасных спецыялістаў, якія б валодалі шырокім навуковым кругаглядам і глыбокімі спецыяльнымі ведамі.

Той, хто вырашыў паступіць на наш факультэт, павінен сабе ясна ўяўляць, якое важнае значэнне надаецца цяпер матэматыцы. Матэматызацыя нашых ведаў — адна з істотных асаблівасцей наступіўшай эпохі навукова-тэхнічнай рэвалюцыі. Матэматыка, якая даўно гаспадарыць у астраноміі, фізіцы, механіцы, інтэнсіўна пранікае ў галіны, якім раней яна была чужая або іграла нязначную ролю, — у біялогію, медыцыну, геалогію, логіку, сацыялогію і г. д.

Мы чакаем папаўнення, якое б з поспехам змагло авалодаць гэтай складанай і вельмі важнай навукай — матэматыкай.

Л. ПАЛЯКОЎ,
в. а. дэкана механіка-матэматычнага факультэта, дацэнт.

Слова

...ВЫПУСКНІКУ

Матэматыка... Для недасведчанага чалавека — гэта «сухая» навука бясконцых сімвалаў і формул. Для нас — гэта цікавы свет загадак і тайнаў. Вось чаму мы імкнуліся вывучыць усё, што дасягнута сучаснай навукай, што выкладалася на факультэце.

Цяжка ўявіць сабе сучаснага студэнта, які не займаўся б навукова-даследчай работай, не цікавіўся апошнімі дасягненнямі навукі. У гэтай справе студэнтамі нашага курса былі дасягнуты пэўныя поспехі. Многія работы выходзілі пераможцамі рэспубліканскіх конкурсаў на лепшую навуковую студэнцкую працу.

Прымаючы эстафету ад старэйшых таварышаў, мы запэўнівалі іх, што будзем дастойна працягваць усе лепшыя традыцыі факультэта і свае слова стрымалі. Ва ўсіх цікавых мерапрыемствах, якія праводзіліся на мехмаце, пяцікурснікі прымалі самы актыўны ўдзел.

Цяпер гэту эстафету мы перадаем студэнтам малодшых курсаў. Апошні крок нам застаецца да самастойнай працы — гэта дзяржаўныя экзамены і абарона дыпломных работ. Гэты заключны рубеж мы пастараемся пераадолець таксама з поспехам.

Мы запэўніваем нашых выкладчыкаў, што зробім усё магчымае, каб найлепшым чынам выкарыстаць тыя веды, той вопыт, якімі яны нас надзялілі.

У. СЕМЯНЧУК,
студэнт V-га курса, дэлегат X Сусветнага фестывалю моладзі і студэнтаў у Берліне.

...ПЕРШАКУРСНІКУ

Яшчэ ў школе я марыла паступіць на мехмат. І вось я студэнтка. Ззаду засталася першая, самая страшная сесія. Хутка пачнецца другая. Зноў бяссонныя ночы над канспектамі, хваляванні, перажыванні за сябе і таварышаў. Але каб можна было вярнуцца ў 1973-і год, я б зноў пайшла на мехмат.

Памятаецца, пасля першых дзён вучобы старшакурснікі і выкладчыкі арганізавалі конкурс «Алё, мы шукаем таленты!», у якім прынялі актыўны ўдзел навабранцы. Сярод іх таксама выявілі здольных аматараў мастацкай самадзейнасці — Наташу Мельнікаву, Валю Данільчанка, Святлану Міхалькову, Ірыну Жолудаву і іншых.

Факультэцкая агітбрыгада наладжвае вельмі цікавыя паездкі ў падшэфную вёску. У адным з канцэртаў удзельнічала і я. Асабліва цёпла гледачы сустракалі наш ансамбль «Алгарытм».

13 красавіка нас, першакурснікаў, пасвячалі ў студэнты. Мы далі традыцыйную клятву, а наш камсорг Саша Новікаў падпісаў дагавор аб дружбе і супрацоўніцтве з выкладчыкамі. Затым пачалося пасяджэнне Клуба вясёлых і знаходлівых «Ану, студэнты! Ану, дацэнты!», на якім выступала каманда выкладчыкаў «Ну, пачакай!» і каманда студэнтаў «13, субота». Гэта спаборніцтва прынесла шмат вясёлых мінут. З розніцай у адно ачко перамаглі выкладчыкі.

У нас на факультэце ўжо з першага курса толькі той лічыцца сапраўдным студэнтам, хто не замыкаецца ў вузкім коле сваіх інтарэсаў, не абмяжоўваецца вучобай, а жыве жыццём усяго студэнцкага калектыву, заўсёды і ўсюды праяўляе высокую грамадскую актыўнасць.

Л. ЛАРЧАНКА,
студэнтка групы М-11.

КАМСАМОЛЬСКІЯ СПРАВЫ

Выпускнік школы, які становіцца нашым студэнтам, адразу ж уцягваецца ў кола камсамольскага жыцця. У нас працуе «школа першакурснікаў». Камсамольцы групы М-32 выступаюць у ёй з лекцыямі аб гісторыі і перспектывах развіцця факультэта, аб студэнцкай навукова-даследчай рабоце і па іншых пытаннях. Заняткі праходзяць цікава і карысна для пачынаючых вучобу ў вышэйшай навучальнай установе.

У канцы мінулага года мы ўвялі практыку работы камсамольскіх куратараў. Іх задача — інфармаваць групу аб рашэннях камсамольскага бюро, праводзімых мерапрыемствах, ажыццяўляць кантроль за справамі групы.

Мы пачалі даваць групам і калектыўныя даручэнні. Гэта — напісаць гісторыю факультэцкага СНТ, падрыхтаваць стэнд «Лепшыя студэнты факультэта», «вусны часопіс» і г. д.

Асаблівую цікавасць выклікаў «вусны часопіс». Яго першая старонка была названа «Камсамольскаму XXV-му». Перад студэнтамі выступала дэлегат XXV з'езда ЛКСМБ, сакратар камітэта камсамола ўніверсітэта Тамара Ільянкова. Другая старонка часопіса прысвячалася навуцы, трэцяя адводзілася пачынаючым паэтам мехмата.

Вялікую актыўнасць у студэнтаў выклікалі Ленінскі залік «Рашэнні XXIV з'езда КПСС — у жыццё!» і грамадска-палітычны агляд груп, які прысвячаўся дню нараджэння У. І. Леніна.

На камсамольскіх сходах факультэта абмяркоўваюцца пытанні наведвання заняткаў і паспяховасці студэнтаў, выканання асабістых комплексных планаў і даручэнняў.

Мехматаўцы любяць спрачацца. Бурна прайшоў камсамольскі сход факультэта «Галоўная задача камсамольскай арганізацыі вну — падрыхтоўка высокакваліфікаванага спецыяліста». Нікога не пакінула абыякавым гутарка «Маральнае аблічча савецкага чалавека». Цяпер рыхтуецца агульнафакультэцкі дыспут «Каго наша стагоддзе лічыць сучасным?»

У камсамольскай арганізацыі факультэта шмат цікавых спраў і пачынанняў. Наша задача — зрабіць жыццё кожнага камсамольца яшчэ больш змястоўным і захапляючым.

Л. СІМАНАВА,
сакратар бюро камсамольскай арганізацыі факультэта.

ПАД НАДЗЕЙНАЙ АПЕКАЙ

Сёння ні аднаму з нас не страшныя ніякія цяжкасці. Мы штодзённа адчуваем бацькоўскую апеку вельмі лагодных і адначасова строгіх, патрабавальных выкладчыкаў. Яны шчодра перадаюць нам свае глыбокія веды. За гэта мы любім і паважаем сваіх педагогаў.

Пры любой сітуацыі да нас на дапамогу прыходзяць дэкан факультэта Л. Я. Палякоў, намеснік дэкана Н. М. Пакаташкіна. Наша прызнанне таксама выкладчыкам А. В. Гаўрылюку, В. Д. Чартку і многім іншым, хто не шкадуе сіл і часу для таго, каб выхоўваць і рыхтаваць у поўным сэнсе слова высокаадукаваных спецыялістаў.

А. ХАДАЛЕВІЧ,
студэнт групы М-13.

Ва ўніверсітэце добра аснашчана лабараторыя оптыкі. На практычных занятках — студэнткі мехмата Ала Хацькова і Людміла Юранава.

Фота А. Рудчанкі.

ЗАГАРТОЎВАЮЦЬ БУДОЎЛІ

Як і многія тысячы студэнтаў краіны, выхаванцы нашага факультэта прымаюць актыўны ўдзел у руху студэнцкіх будаўнічых атрадаў.

У працоўным семестры вызначальнага года дзевятай пяцігодкі мехматаўцы будуць працаваць на будоўлях і меліярацыі Гомельшчыны і на гароднінных плантацыях брацкай Малдавіі. Сёлета ўпершыню наш атрад у саставе 17 байцоў будзе працаваць разам з чэхаславацкімі сябрамі.

Удзельнікам працоўнага семестра давядзецца шмат зрабіць для паспяховага выканання заключаных дагавораў, па правядзенню культурна-масавай і ідэйна-палітычнай работы.

Усе байцы нашых СБА паспяхова здалі ўжо экзамен па тэхніцы бяспекі, праходзяць медкамісію. У кожным атрадзе праведзены сходы, на якіх абмеркаваны ўсе пытанні падрыхтоўчага перыяду.

У гэтыя дні члены лектарскіх груп СБА выступаюць з лекцыямі «Аб ролі Ленінскага камсамола ў будаўніцтве камунізму» і «Аб 30-годдзі вызвалення Беларусі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў»

В. ПАРЫЧ,
студэнтка III-га курса.

УЗНАГАРОДЫ АКТЫВІСТАМ ДРУКУ

5 мая ўвесь савецкі народ урачыста адзначаў дзень друку. Краіна аддала даніну павагі тым, хто выбраў для сябе нялёгкую, але пачэсную прафесію журналіста, хто лічыць для сябе ганаровым грамадскім абавязкам удзельнічаць у выпуску перыядычных выданняў.

Адзначана плённая студкораўская праца і некаторых нашых студэнтаў. За актыўнае супрацоўніцтва у шматтыражнай газеце «Гомельскі ўніверсітэт» і насценных газетах факультэтаў рэктарат, партком, камітэт ЛКСМБ і прафком узнагародзілі Ганаровымі граматамі студэнтаў Людмілу Дзямянцаву, Аляксандра Касалапава, Уладзіміра Лапіцкага з гісторыка-філалагічнага факультэта, Валерыя Трухава і Яўгенію Абраменка з эканамічнага факультэта і Алега Макеева з факультэта фізічнага выхавання.

Загадам рэктара ўніверсітэта студэнтам гісторыка-філалагічнага факультэта Уладзіміру Багамольнікаву, Алесю Лозку і Віктару Сечку аб'яўлена падзяка з выдачай па 15 рублёў прэміі. Гэтым жа загадам аб'яўлена падзяка выкладчыку кафедры рускай літаратуры Радзівальду Кірылавічу Літвінаву, аспіранту кафедры беларускай літаратуры, кіраўніку літаратурнага аб'яднання Віктару Уладзіміравічу Ярцу, старшыні камітэта ДТСААФ Пятру Уладзіміравічу Жукаву, студэнтам Людміле Мароз з фізічнага, Паўлу Власаву з біёлага-глебавага, Алегу Домру з геалагічнага і Тамары Клачковай з механіка-матэматычнага факультэтаў.

За першае месца, занятае ў аглядзе-конкурсе насценгазет універсітэта, насценная газета «Эканаміст» эканамічнага факультэта ўзнагароджана Ганаровай граматай рэктарата, парткома, мясцкома, камітэта камсамола і прафкома і памятным прызам. Насценгазеты «Архімед-74» фізічнага і «Праметэй» гісторыка-філалагічнага факультэтаў, якім прысуджана адпаведна другое і трэцяе месца па выніках конкурсу, узнагароджаны Ганаровымі граматамі.

ПАКАЗ ТАЛЕНТАЎ

У канцы красавіка ва ўніверсітэце адбыўся конкурс калектываў мастацкай самадзейнасці ўсіх факультэтаў, які прысвячаўся 50-годдзю з дня прысваення камсамолу імя У. І. Леніна і 30-годдзю вызвалення Беларусі ад нямецка - фашысцкіх захопнікаў. Перад журы і гледачамі выступалі чытальнікі, салісты, вакальна-інструментальныя ансамблі, танцоры.

Усе ўдзельнікі конкурсу імкнуліся поўнасцю раскрыць свае здольнасці і стаць пераможцамі. Вялікае ўражанне засталося ад выступлення трэцякурсніцы гісторыка - філалагічнага факультэта Наташы Твардоўскай. Яна чытала вершы. Добра пастаўлены голас, тонкае чуццё інтанацыі дазволілі ёй выступіць, можна сказаць, на прафесійным узроўні. Журы аднадушна прысудзіла Наташы перамогу ў спаборніцтве аматараў мастацкага слова.

Добрай адзнакі заслужылі таксама чацвёртакурснік фізічнага факультэта С. Вярцячых і студэнтка эканамічнага факультэта А. Бандарэнка, якім былі прысуджаны адпаведна другое і трэцяе месцы. Як і трэба было чакаць, журы адзначыла выступленні чытальніц Т. Марчанка, В. Скурловай, Л. Аляксеевай, якія пры рэгулярных рэпетыцыях могуць дабіцца больш значнага поспеху.

Сярод танцавальных калектываў вызначыліся танцоры гісторыка - філалагічнага факультэта, якія зладжана, у добрым рытме выканалі конкурсныя танцы. Асабліва ім удаўся «Украінскі танец». Гэты калектыў заслужана прызнаны пераможцам.

Другое месца ў аглядзе танцораў дасталося самадзейным артыстам механіка-матэматычнага факультэта.

Сапраўднае задавальненне даставілі прысутным на конкурсе салісты. Пранікнёна гучалі песні ў выкананні студэнткі гісторыка-філалагічнага факультэта І. Талмачовай. Ірына валодае прыемным голасам, добра трымаецца на сцэне. За яе песні былі выстаўлены самыя высокія балы.

Журы адзначыла таксама добрае выканаўчае майстэрства салістаў Т. Селіванай і А. Мельнічэнкі з эканамічнага факультэта, Л. Зубко з мехмата.

За права называцца лепшымі на сцэне паспрачаліся шэсць вакальна - інструментальных ансамбляў. Аднак сярод іх, гаворачы спартыўнай тэрміналогіяй, яўнага лідэра не вызначылася. Таму першае месца вырашана было не прысуджаць. А вось другі прыз дастаўся ВІА фізічнага факультэта. Трэцяе месца прысуджана вакальна - інструментальнаму ансамблю «Янтар», у састаў якога ўваходзяць студэнты біёлага-глебавага факультэта і факультэта фізвыхавання.

Пераможцы конкурсу ўзнагароджаны граматамі і прызамі. Лепшыя самадзейныя артысты ўніверсітэта выступілі з канцэртам на ўрачыстым вечары, што праводзіўся ў ГДУ 30 красавіка ў гонар Першамайскага свята.

К. УСОВІЧ,
наш кар.

На здымку: выступае танцавальны калектыў гісторыка-філалагічнага факультэта, пераможца конкурсу.

УВАГА!

У чацвер, 16 мая ў корпусе № 1, аўдыторыя 3—1, адбудуцца чарговыя заняткі «школы маладога лектара». Пачатак — у 7 гадзін вечара.

Дастойныя бацькоў

КАЛІ СПЯВАЮЦЬ САЛДАТЫ...

Праходзячы побач, правадніца аб'явіла: «Станцыя Чашча». Віктар падняўся, паправіў мундзір і падышоў да акна. Пачаў пільна ўглядацца ў памятныя мясціны. А цягнік рушыў далей. У вагоне не змаўкала песня «Когда поют солдаты...». І чутны быў стук колаў, якія гаварылі аб хуткай сустрэчы з домам і далей вялі яго да ўспамінаў.

...Сігнал трывогі прагучаў нечакана.

Камандзір падраздзялення даў загад збірацца ў дарогу і праз некалькі мінут машыны ўжо везлі нас па гулкай шашы. Нецярплівы Віктар Купрусь спытаў: «Таварыш сержант, куды мы едзем?»

Я адказаў каротка: «Не ведаю». А прыпынак быў адзін—лясная вёска Чашча. Тут ішла барацьба з пажарам, які наступаў на вёску. Згарэла шмат лесу. Вось пажар перакінуўся ўжо праз чыгунку і быў недалёка ад першых хат. Воіны добра зразумелі, што пагражае Чашчы.

На пажар мы выйшлі ноччу. Хутка запрацавалі нашы рыдлёўкі. Глеба была сухая. Торф і мох загараліся, як порах. І таму трэба капаць невялікія канавы, каб перагарадзіць дарогу агню. Пажар усё-такі перакінуўся праз абарону, калі за вяршалінамі дрэў паказаўся дыск сонца. Усё завалакло дымам. Падалі, як падрэзаныя, вялікія сосны. Мы пачалі рукамі зрываць мох, каб зрабіць другі круг абароны.

Тут, на ленінградскай зямлі, ля вёскі Чашча змагаліся прадстаўнікі розных нацыянальнасцей — татарын Рустам Ракімаў, рускі Канькоў, літовец Барыскаўчыс, украінец Мяцельскі, грузін Аліеў і беларус Віктар Купрусь.

Віктару ўспомніліся словы палітрука Клачкова, і ён крыкнуў: «Адступаць няма куды, ззаду Чашча!» Затым схапіў ссечаную ёлку і пачаў збіваць языкі полымя, якія паўзлі па імху на балоце. Гэтае ж пачалі рабіць і ўсе астатнія. Стала яшчэ гарачэй. Дым лез у нос і вочы. Але ў рукапашным паядынку перамаглі салдаты. Вялікімі намаганнямі наступленне агню да абеду было спынена.

Стомленыя вярталіся мы ў вёску. Але пачуццё гонару за тое, што агонь быў утаймаваны, бадзёрыла нас.

Калі параўняліся з першай хатай вёскі, загучала песня «Когда поют солдаты...» Жыхары шчыра дзякавалі воінаў за вялікую дапамогу.

...Восеньскі дзень выдаўся цёплым. Сонца, якое яшчэ не набрала вышыні, лашчыла твары салдат. Хвалююцца беларус Віктар Купрусь і ўкраінец Мяцельскі. Голас камандзіра часці ўрачыста паведамляе: «Указам Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР ад 29 верасня ўзнагародзіць радавога Віктара Міхайлавіча Купруся медалем «За адвагу на пажары» ...Словы камандзіра заглушыў моцны плеск апладысментаў. Затым таксама быў узнагароджаны і ўкраінец, малодшы сержант Мяцельскі.

М. ДАРОШКА,
студэнт гісторыка-філалагічнага факультэта.

НА КАНФЕРЭНЦЫІ Ў ГРОДНА

Паміж студэнцкімі навуковымі таварыствамі Гродзенскага педагагічнага інстытута і нашага ўніверсітэта існуюць даўнія сувязі. Не адзін раз нашымі гасцямі былі студэнты горада на Нёмане. У сваю чаргу прадстаўнікі ўніверсітэта таксама наведвалі інстытут, які носіць імя вялікага паэта Янкі Купалы.

У мінулым месяцы члены нашага СНТ пабывалі ў Гродна на XXIII навукова-тэарэтычнай канферэнцыі. Наш універсітэт прадстаўляла студэнтка гісторыка-філалагічнага факультэта Наташа Даніловіч і студэнт біёлага-глебавага факультэта Аляксандр Кіеня. Мне таксама выпала шчасце прымаць удзел у канферэнцыі. На ёй мы выступілі з дакладамі па літаратуры, дыялекталогіі і хіміі.

Як адзначылі кіраўнікі секцый, работы нашых студэнтаў аднесены да ліку лепшых. Асабліва спадабаўся даклад Наташы Даніловіч «Сістэма жаночых вобразаў ў творах Пушкіна».

Не хацелася пакідаць горад, з якім пасябравалі, палюбілі, дзе ўпершыню ўбачылі Нёмана-бацьку, наведалі гісторыка - археалагічны музей, тэатры і заапарк.

С. КІСЯЛЕВА,
студэнтка трэцяга курса гісторыка-філалагічнага факультэта.

МАЙСКАЯ КВЕЦЕНЬ. Фотаэцюд **А. Рудчанкі.**

СПОРТ СПОРТ СПОРТ СПОРТ СПОРТ

У КВАРТЭЦЕ МАЦНЕЙШЫХ

Завяршыліся фінальныя гульні васьмі мацнейшых мужчынскіх і жаночых студэнцкіх каманд рэспублікі па баскетболу, якія праводзіліся па праграме XVII спартакіяды вну. На пляцоўках сустракаліся вядучыя ў Беларусі спартсмены па гэтаму віду спорту. Таму асабліва паспяховым трэба лічыць выступленне баскетбалістаў Гомельскага дзяржаўнага ўніверсітэта, якія ўпершыню здолелі заняць на аналагічным турніры чацвёртае месца. Уперадзе аказаліся толькі каманды РТІ, ІФК і БДУ, у саставе якіх ёсць баскетбалісты, выступаўшыя ў гульнях першынства вышэйшай лігі айчыннага баскетбола.

Настойліва змагаліся за прызавое месца і баскетбалісткі ГДУ. Аднак не ва ўсіх сустрэчах яны здолелі прадэманстраваць высокія байцоўскія якасці і сваё майстэрства. Вельмі крыўдным, з розніцай усяго ў два ачкі, было паражэнне ад баскетбалістак Гродзенскага медінстытута, якія сталі бронзавымі прызёрамі першынства. Нашым дзяўчатам дасталося толькі пятае месца.

ЭКЗАМЕН ШАХМАТЫСТАЎ

Напружана праходзілі паядынкі на шахматных дошках на камандным першынстве вышэйшых навучальных устаноў рэспублікі па праграме XVII летняй спартакіяды студэнтаў, якое закончылася нядаўна ў Віцебску. Гонар ГДУ абаранялі чэмпіёны Белсавета «Буравеснік» Леанід Гольбін і Галіна Ажыгіна. Яны і на гэтых спаборніцтвах выступілі выдатна, заваявалі прызы за лепшыя індывідуальныя вынікі на сваіх дошках. Аднак іх поспеху ў барацьбе за першае каманднае месца было недастаткова, бо ніжэй магчымасцей выступілі астатнія ўдзельнікі шахматнай дружыны ўніверсітэта. У выніку гамяльчане сталі сярэбранымі прызёрамі першынства, набраўшы 21,5 ачка з 42 магчымых. Цікава адзначыць, што з такімі ж вынікамі закончылі турнір шахматысты БДУ і Брэсцкага педагагічнага інстытута, якім прысуджаны адпаведна трэцяе і чацвёртае месцы. А чэмпіёнам першынства з 27 ачкамі стала каманда БПІ.

У РЭДАКЦЫЮ

Дазвольце праз газету выказаць шчырую падзяку членам калектыву ГДУ за тое, што яны раздзялілі разам з намі цяжкае гора — смерць Жаркова Ігара Васільевіча.

Родныя і блізкія прафесара І. В. Жаркова.

Рэдактар Ул. БАЛОГА.

АЗ 02303 «Гомельский университет» — орган парткома, ректората, комитета ЛКСМБ, профкома и месткома Гомельского государственного университета (на белорусском языке). Гомельская фабрыка «Палесдрук» Дзяржкамітэта Савета Міністраў БССР па справах выдавецтваў, паліграфіі і кніжнага гандлю. Гомель, Савецкая, 1. Аб'ём — 1 друк. аркуш, Фармат 300×420 мм. Тыраж 2000 экз. Заказ 3052